

Media: VOGUE

Page: 108-113

Published at: 01-07-2021

Author:

Surface: 4275.98 cm²

Circulation: 0

Subjects:

*Era di trasparenze
Tombig nel primo look
pelle. Assommano
L'aria. Manera. Tira
cinturino. Sedia.
Aria. Fazzoletto.
con impugna, in
scoperto. Cerniera
Chicco. F.D. Cavigli
1975.*

ΚΥΡΙΑ Κ*, ΠΟΙΑ ΕΙΣΤΕ ΦΕΤΟΣ;

Ο σκηνοθέτης Γεράσιμος Ευαγγελάτος συνομιλεί με την ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ Κ* με αφορμή το θεατρικό της έργο ΓΑΛΛ, ΛΙΜΑ, που ανεβαίνει στη ΜΙΚΡΗ ΕΠΙΔΕΙΞΗ. Και καταφέρνει να εκμυστεύσει πολλά για την ενδιαφέρουσα προσωπικότητά της.

Photographer YIORGOS KAPLANIDIS @THISISNOTANOTHERAGENCY
Fashion Editor GEORGE KARAPETIS

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

ΛΩΩΣ ΠΗΓΑΙΩΝ ΝΑ ΣΥΝΑΝΤΗΣΩ την Αλεξάνδρα Κ*, σκέφτομαι τι θα μπορούσα να γράψω για εκείνη χωρίς να είμαι μεροληπτικός. Μάταιο. Και φίλος της να μην ήμουν, θα παρέμενα ο μεγαλύτερος θαυμαστής του μυαλού της. Υποθέτω ότι γι' αυτό μου ανατέθηκε αυτή η συνέντευξη. Ανακαλώ ποτά, ξενύχτια, συζητήσεις. Τα διαγράφω όλα και πηγαίνω απλώς περίεργος.

Βλέποντάς τη να περιμένει καπνίζοντας, προσπαθώ να καταλάβω αν είναι κορίτσι σε σκασιαρχείο ή grande dame που δολοφονεί εραστές τις νύχτες. Σκέφτομαι πως κάπως έτσι πρέπει να είναι οι συγγραφείς· να κυκλοφορούν σαν ένα μυθιστόρημα υπό διαμόρφωση, ανάλογα με τις διαθέσεις τους. Της προτείνω λίγο κονιάκ πριν ξεκινήσουμε. Αρνείται ευγενικά. Συνειδητοποιώ ότι το κορίτσι απέναντί μου έχει αλλάξει ακόμα μία φορά. Πατάω εγγραφή και ανυπομονώ να γνωρίσω τη νέα, συναρπαστική εκδοχή της.

Κυρία Κ*, να σας μιλάω στον πληθυντικό τώρα που κατεβαίνετε στην Επίδαυρο;

Φυσικά, θα μιλάω κι εγώ για μένα στον πληθυντικό της μεγαλοπρέπειας. Να, δεσ: Νιώθουμε πολύ περήφανες αυτό το καλοκαίρι, γιατί πραγματοποιούνται τα δύο όλα κι όλα μεγάλα όνειρα που είχαμε σ' αυτή τη ζωή: έργο μας πάνω στη Μήδεια στη Μικρή Επίδαυρο και συμμετοχή στο International Writers Program του Πανεπιστημίου της Αϊόβα. Μετά απ' αυτά, δεν έχουμε καμία άλλη φιλοδοξία, οπότε, ναι, μιλήστε μας στον πληθυντικό για λίγο, να το ευχαριστηθούμε, και την επόμενη μέρα γυρίστε το στον ενικό, για να συνειδητοποιήσουμε ότι έχουμε τελειώσει.

Αν κι εδώ στη Vogue σάς διαβάζουν και σας αγαπούν, αν υποθέσουμε ότι κάποιος δεν σας ξέρει παρά ως όνομα, πώς θα του συστηνόσασταν με τρεις φράσεις, χωρίς να εκτεθείτε και εντελώς.

Ζω από τη γραφή. Μου αρέσουν οι άνθρωποι. Στην τρίτη θα εκτεθώ.

Σιγά που σας αρέσουν οι άνθρωποι.

Τους βρίσκω συναρπαστικούς. Είναι δυνάμει τρομεροί εγκληματίες και άγιοι. Άλλα για μένα: Είμαι 36 ετών και έχω μία κόρη που μπαίνει στην εφηβεία. Μεγαλώνουμε μαζί. Έχω ζήσει στην Κέρκυρα, στην Πάτρα, στη Θεσσαλονίκη και στη Νέα Υόρκη. Τώρα ζω στην Κυψέλη, αλλά η γειτονιά μου είναι η πλατεία Μαβίλη. Αντιμετωπίζω αισθηματικά προβλήματα από την Γ' Δημοτικού κι αυτό τρώει πολύ από τον χρόνο μου.

Μη με πάτε από τώρα στον έρωτα. Έχω ολόκληρο ερωτηματολόγιο όταν φτάσουμε στη Μήδεια. Ολοκληρώστε το βιογραφικό σας παρακαλώ.

Νιώθω συγγραφέας. Εργάζομαι ως σεναριογράφος, ως αρθρογράφος, έχω γράψει θέατρο, βιβλία για παιδιά και ένα μυθιστόρημα – το *Πώς φιλιούνται οι αχινόι*. Έχω επίσης δουλέψει γκαρσόνια στο Μαν-

χάταν, στην Κάτω Τούμπα και στους Παξούς. Και στη διαφήμιση – όχι γκαρσόνια, κειμενογράφος, δεν διαφέρει πολύ. Θέλω να γίνω ψυχοθεραπεύτρια ή να δημιουργήσω ένα κέντρο που θα εκπαιδεύει επαγγελματικά νεαρές γυναίκες σε διάφορα είδη γραφής. Αν όλα αποτύχουν, ξέρω να ρίχνω τα ταρώ.

Υπογράφετε πλέον ως συγγραφέας; Είναι οριστικό;

Καθόλου. Νιώθω πως είναι ένας τίτλος που τον κάνω και τον κατακτώ μέσα μου διαρκώς. Την επόμενη φορά που θα νιώσω στάσιμη, θα τον ξανακάνω. Θα πρέπει να μπω σε μια διαδικασία προσωπικής και συγγραφικής εξέλιξης, για να νιώσω ξανά ότι έχω το δικαίωμα να γράφω.

Τι συγγραφέας είστε; Πού να σας κατατάξουμε;

Πρέπει να καταταγώ; Λώστε μου 15 κι αφήστε με να κάνω ό,τι θέλω.

Δεν γράφετε για ιδεατούς εραστές; Είναι ομολογουμένως πολύ αισθησιακή η γραφή σας.

Όχι, δεν γράφω για κανέναν. Εμένα πρέπει να γοντεύσω. Παλιότερα ήθελα την αποδοχή πέντε-έξι συγγραφέων, πια έχω περισσότερη πίστη σε αυτά που γράφω και μου αρκεί, έχω πουχάσει μέσα μου σε σχέση με την ταυτότητά μου. Γι' αυτό και γράφω ό,τι θέλω, σε όποιο μέσο θέλω, μιλάω, συμπεριφέρομαι, ντύνομαι και φωτογραφίζομαι όπως θέλω. Εγώ αυτή τη φωτογραφία με το μίνι και τα μπούτια έξω θα βάλω στο μνήμα μου, έτσι θέλω να με θυμάστε. Δεν νιώθω την ανάγκη να είμαι συνεπής προς τη σοβαροφανή εικόνα της συγγραφέως/πνευματικής δημιουργού που περιμένουν οι άλλοι. Συχνά την τρολάρω. Κι αν η δημοσία εικόνα μου αποτρέπει κάποιους από το να αναγνώσουν σοβαρά το έργο μου, αυτοί θα είναι αναγνώστες/θεατές με τους οποίους δεν θα επικοινωνούσαμε ούτως ή άλλως.

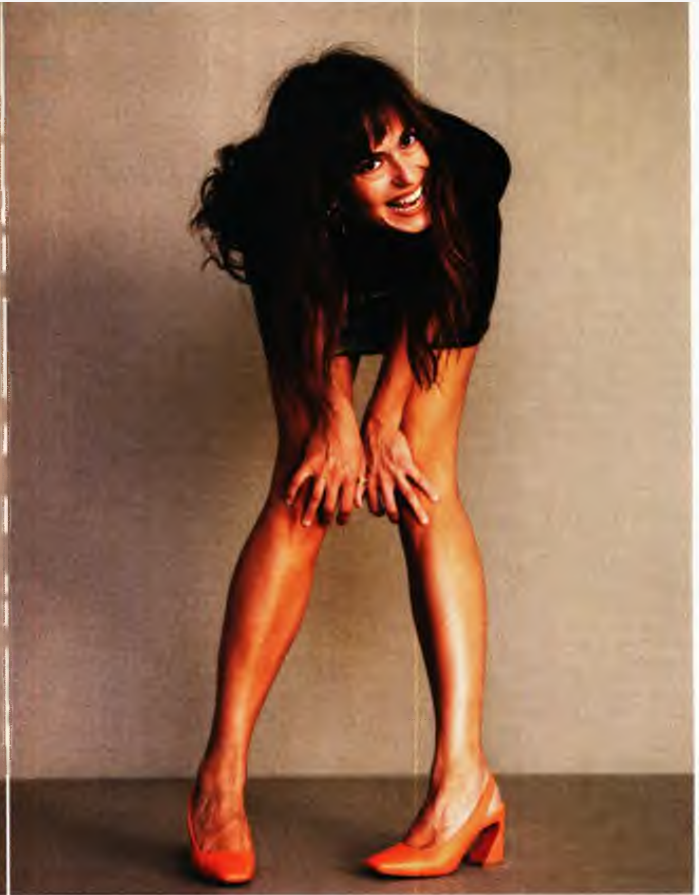
Λέτε αυτό να είναι η συγγραφική ωριμότητα;

Τωσ. Μαζί με την παραδοχή ότι δεν θα σώσω

κανέναν άνθρωπο γράφοντας και δεν θα πάθει κανείς τίποτα αν εγώ δεν γράψω. Αυτό που θα έχω πάντα, ελπίζω, είναι η χαρά και οι ωδίνες του γραψίματος. Είναι μεγάλο ναρκωτικό αυτά τα συναισθήματα την ώρα που δημιουργείς και δεν θα μου τα πάρει κανένας, ακόμα κι αν βγουν όλοι ύσοσφοι και πουν ότι δεν με γουστάρουν. Γράφω πια αποκλειστικά για μένα κι αυτό είναι κάτι που το χρωστώ στους Αχινούς. Καταλαβαίνω αυτούς που είπαν ότι κοπίασαν για να το διαβάσουν, αλλά εγώ ξέρω ότι πέρασα διαβλεπόμενα και δεν θα άλλαζα ούτε κόμμα. Δύο χρόνια διάβαζα, ερευνούσα, έγραφα, έσβηνα –κυρίως έσβηνα–, είχα βουτύξει εκεί μέσα κι ένιωθα ότι ψυχολογικά όλο και βάθαινα, συγγραφικά όλο και αλάφραινα. Μπήκα εξαπίας τους σε λογοτεχνικά μονοπάτια και συγγραφείς που άργησα να ανακαλύψω, όπως ο Εμπειρικός, ο Καραγάτσος, η ποίηση του Σολωμού, το δημοτικό τραγούδι. Ήθελα να αποτυπώσω μια σύγχρονη ιστορία με τα ελληνικά που άζιζαν στους ήρωές της, και αυτό ήθελε χρόνο, εξερεύνηση και πολύ σβήσιμο.

«Μαλιότερα ήθελα την αποδοχή πέντε-έξι συγγραφέων, πια έχω περισσότερη ΠΙΣΤΗ ΣΕ ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΓΡΑΦΩ και μου αρκεί, έχω πουχάσει μέσα μου σε σχέση με την ταυτότητά μου. Γι' αυτό και γράφω ό,τι θέλω, μιλάω και ντύνομαι όπως θέλω».

ΗΜΕΙΣ ΑΠΟ ΒΙΣΚΟΖ ΜΑΪΕ ΑΤΤΙΚΑ, ΣΟΥΣΤΑ ΑΠΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΡΜΑ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΔΙ ΛΟΡΕΝΤΖΟ ΣΕΡΑΦΙΝΙ ΕΝΚΥ ΜΟΝΑΧΟ, ΒΕΡΜΑΤΙΝΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ ΓΙΑΝΝΑ ΚΑΖΑΚΟΥ ΑΤΤΙΚΑ, ΣΚΟΠΙΑΚΙΑ ΑΠΟ ΚΙΤΡΙΝΟ ΚΑΠΡΙΣ ΧΑΡΙΣ 18Κ ΚΑΙ ΕΠΙΧΑΡΙΣΜΕΝΟ ΑΛΗΠΗ 72J CHARLOTTE CHERNAIS, I.D. CONCEPT STORES.

*Μηλοΐζα από
Βυμβυκαρό τανιέ με
βολάν και λεπτομέρειες
από δανιέλα Sandro,
Altica. Σκουλαρίκια από
κίτρινο και ροζ χρυσό
18K και επιχρυσωμένο
ασημί 925^ο Charlotte
Chesnaïs, i-D Concept
Stores.*

Πρέπει να είσαι κοινωνικά προνομιούχος για να κάνεις την τέχνη που θες; Απ' όσο ξέρω, δεν είστε πλούσια και όμως έχω την αίσθηση πως κάνετε τα πράγματα ακριβώς όπως τα θέλετε.

Είναι εντελώς ταξικό πράγμα η τέχνη. Τα τρία τέταρτα του χρόνου μου γράφω πράγματα βιοποριστικά, για να μπορώ να ζήσω χωρίς να κάνω παραχωρήσεις στον τρόπο που θα γράψω τα «δικά μου». Ε, σε αυτό το ένα τέταρτο δεν δέχομαι την παραμικρή έκπτωση.

Μου αρέσει η αποφασισικότητά σας. Και μας εισάγετε πολύ ωραία και στο θέμα της Μήδειας. Μιλήστε μου γι' αυτήν.

Η Κατερίνα Ευαγγελάτου μου ανέθεσε μια μεταγραφή της Μήδειας για τη Μικρή Επίδαυρο, χωρίς να ξέρει ότι είχα ήδη γράψει μια εκδοχή της – που όμως ήξερα ότι ήταν για πέταμα κι έτσι μπήκα ξανά απ' την αρχή σε διαδικασία έρευνας και γραφής. Το έργο με απασχολούσε, γιατί δεν μπόρεσα ποτέ να το διαβάσω ως ερωτική τραγωδία. Ως

γυναίκα, αδυνατώ να ταυτιστώ με την ερμηνεία της ερωτικής εκδίκησης, τη βρίσκω ανδρική κατασκευή. Δεν βλέπω στη Μήδεια μια ερωτευμένη γυναίκα, αλλά μια γυναίκα που έχει μεγάλο παράπονο γιατί της στερούν ζαφνικά όλες τις ταυτότητες –κόρη, σύζυγος, μάνα– για τις οποίες θυσιάσε τον εαυτό της προκειμένου να ανήκει σε μια κοινωνία, σε έναν γάμο, σε μια οικογένεια. Βλέπω μια γυναίκα που έχει θυσιάσει πολύ από τον εαυτό της για χάρη του ανήκειν. Εκεί μπορώ να τη νιώσω και να συνδεθώ μαζί της. Είναι το ίδιο παράπονο που ένιωθα ότι έκρυβαν όλες οι γυναίκες που με μεγάλωναν και που καμιά φορά το αισθάνομαι και η ίδια.

Άρα, είναι μια φεμινιστική προσέγγιση;

Ξεκάθαρα. Δεν είχα σκοπό να είμαι επικαιρή ούτε να καβαλήσω κανένα κύμα. Αυτό που έχω γράψει είναι κάτι που βλέπω από μικρό παιδί να βασανίζει τις γυναίκες γύρω μου. Το έργο το έχω

«Δεν βλέπω στη ΜΗΔΕΙΑ μια ερωτευμένη γυναίκα, αλλά μια γυναίκα που ΕΧΕΙ ΘΥΣΙΑΣΕΙ ΠΟΛΥ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΛΥΤΟ ΤΗΣ για χάρη του ανήκεν. Εκεί μπορώ να τη νιώσω και να συνδεθώ μαζί της».

τοποθετήσει στο '58, σε ένα χωριό της ελληνικής επαρχίας. Στην εκδοχή μου η ηρωίδα λέγεται Ξένη και έρχεται αντιμετώπιση με την άποψη του καθενός για το πώς πρέπει να φέρεται και να φέρει τη θηλυκή της υπόσταση, ενώ απέξω συμβαίνει το γαμήλιο γλέντι του άνδρα της.

Γιατί η Έλενα Τοπαλίδου;

Το έργο γράφτηκε εξαρχής πάνω της, άκουγα τη φωνή της. Η Έλενα είναι ένα απίστευτα ποιητικό πλάσμα. Είτε χορεύει, είτε παίζει, είτε σιωπά, φέρει κάτι αλλούτερο. Χρειαζόμαστε αυτή την ποιότητα της ειερρότητας, γιατί ήθελα να είναι σαφές ότι η Ξένη, μέσα σε αυτή την κοινωνία, είναι κάτι που δεν μπορούν να αναγνώσουν οι άλλοι, κι αυτό τους εξοργίζει, τους κάνει να τη φοβούνται, τους γεννά όλα τα συναισθήματα που μας γεννιούνται απέναντι σε οτιδήποτε μας είναι ξένο, παρακάμπτει τους κανόνες και ανατρέπει τις σταθερές μας.

Πώς αποφασίσατε να εμπιστευτείτε μια τόσο φεμινιστική ανάγνωση στα χέρια ενός άνδρα σκηνοθέτη;

Η Ευαγγελιάτου μου πρότεινε τον Γιάννο Περγλέκα, μάλλον λόγω της έντονης παρουσίας του ρεμπέτικου στοιχείου στο έργο – είδος μουσικής που ο ίδιος το ξέρει καλά. Γνώριζα τη δουλειά του και τον εκτιμούσα, αλλά δεν μπορούσα να φανταστώ ότι τελικά θα συνδεόταν τόσο προσωπικά με το έργο. Το ανέγνωσε σε ένα βάθος που ούτε εγώ δεν είχα αντιληφθεί. Ανακαλύπτει διαρκώς πράγματα που τα έγραφα εντελώς ασυνείδητα, πράγματα κρυμμένα ακόμα κι από μένα. Το ίδιο και ο θίασος. Πέρα από

το πόσο ενωτικός και ταλαντούχος είναι ο Γιάννος, νομίζω ότι όλοι μοιραζόμαστε το βίωμα της μάνας μας, της γιαγιάς μας, το δικό μας ως γονείς και σύντροφοι και ότι κατά βάθος νιώθουμε πως το παιχνίδι είναι σπυμένο εξαρχής εναντίον των γυναικών. Εκεί νιώθω ότι συναντηθήκαμε όλοι οι συντελεστές.

Γιατί ωστόσο νιώσατε την ανάγκη να συνδέσετε τη Μήδειά σας με το ρεμπέτικο τραγούδι;

Γιατί χτυπάει μέσα μου σε ένα σημείο πυρηνικό. Μου βγάζει μια συγκίνηση που μου ταιριάζει πολύ με το είδος του πόνου που ήθελα να έχει αυτή η γυναίκα. Είναι ένας πόνος θηλυκός, κάτι σαν τσεκούρι στη ρίζα σου, αυτό το «εκρίζωμα» της Μάτσης Χατζηλαζάρου. Η ηρωίδα μου έχει εκριζωθεί με πολλούς τρόπους. Και έως ένα σημείο το επέλεγε, από ένα σημείο και μετά όμως η επιλογή δεν είναι δική της, έρχεται από έξω, είναι κοινωνική επιβολή.

Γάλα, αίμα. Ενδιαφέρον τίτλος.

Είναι τα δύο υγρά που δίνει μια γυναίκα για να συντηρήσει τους ανθρώπους γύρω της.

Και ο έρωτας; Αρκετοί ταυτίζουν τη Μήδεια με τον έρωτα, λόγω της βαρβαρικής κατά Χειμωνά φύσης και των δύο. Μην μας ακυρώσετε εντελώς.

Ε, εγώ δεν πιστεύω σε αυτή τη βαρβαρότητα του έρωτα, ούτε στη Μήδεια ούτε στη ζωή. Φυσικά, μπορεί να γίνει άγριο πράγμα ο έρωτας αλλά για μένα εκεί μπαίνουν ζητήματα ψυχοπαθολογίας, όχι πάθους.

Πείτε μου μια φράση που σας έκανε εντύπωση και την οποία αποστηθίσατε τελευταία.

Είναι από ένα ψυχιατρικό βιβλίο. Στην ουσία λέει ότι η αγάπη και το μίσος δεν είναι αντίθετα πράγματα. Και τα δύο αποσκοπούν στη σύνδεση με τον άλλο. Απλώς το μίσος είναι μια πιο έντονη και ακατέργαστη επιθυμία σύνδεσης.

Πολύ Μήδεια είναι αυτό. Κι ύστερα λέτε ότι δεν είναι ερωτική τραγωδία... Και μια και το έχετε με τις λέξεις, θα θέλατε να μου δώσετε έναν ορισμό για την πληρότητα χωρίς να την ειρωνευτείτε;

Γιατί να την ειρωνευτώ; Υπάρχει πιο δύσκολο πράγμα να κατακτήσει κανείς; Ο ψυχίατρός μου λέει ότι, όταν είσαι πλήρης, εκκρίνεται σεροτονίνη και όχι ντοπαμίνη. Εγώ, τις ελάχιστες στιγμές που την έχω νιώσει, θα την περιέγραφα ως μια απέραντη, ζεστή πούχια. Όταν είσαι συνδεδεμένος συγχρόνως με τους ανθρώπους γύρω σου και με εσένα τον ίδιο, και παραμένεις ήσυχος, ασφαλής.

Μου αρέσει αυτός ο ορισμός. Τον δέχομαι. Να υποθέσω πως είστε σε τέτοια φάση; Ξέρω ότι ετοιμάζετε πολλά.

Όχι, δεν είμαι εδώ και χρόνια, ίσως γι' αυτό δουλεύω τόσο. Το φθινόπωρο φεύγω για λίγο καιρό στην Αμερική. Το International Writers Program της Αϊόβα είναι από τις πιο σπάνιες ευκαιρίες που μπορούν να δοθούν σε συγγραφείς. Κάθε χρόνο επιλέγονται βάσει δείγματος γραφής δώδεκα δημιουργοί απ' όλο τον κόσμο, φιλοξενούνται εκεί για να γράψουν, να δώσουν διαλέξεις, να συναντηθούν με μεταφραστές και εκδότες. Δεν τρέφω κάποια διεθνή φιλοδοξία, αλλά ανυπομονώ να βρεθώ για λίγο μακριά από αυτά που ξέρω.

Την ίδια περίοδο θα αρχίσει να προβάλλεται στην ΕΡΤ η σειρά *Καρτ ποστάλ*, βασισμένη σε διηγήματα της Βικτόρια Χίολοι, όπου έχω αναλάβει τη διασκευή κάποιων επεισοδίων. Με τη Βικτόρια δουλεύουμε μαζί ενάμιση χρόνο τώρα πολύ στενά και είναι από τους καλύτερους συνεργάτες που μου έτυχαν ποτέ. Είναι από τις γυναίκες –γιατί γυναίκες είναι στην πλειονότητά τους– που με έχουν κάνει να νιώσω τρομερά δυνατή ως προς το γράψιμό μου. Τώρα που το σκέφτομαι, τις μεγαλύτερες ευκαιρίες γυναίκες μού τις έχουν δώσει, όπως η Βικτόρια, η Κατερίνα Ευαγγελιάτου, οι εκδότριές μου, Άννα και Έλενα Πατάκη. Υπάρχει τυχερή στις συναντήσεις μου και νιώθω την ανάγκη να σταθώ κι εγώ έτσι στις νεότερες.

Κυρία Κ*, σας ευχαριστώ για την κουβέντα μας. Εύχομαι ό,τι καλύτερο για τα σχέδιά σας και ανυπομονώ να τα πούμε στην Επίδαυρο. Να σαςβάλω τώρα λίγο κονιάκ; ●